

ikke saa kraftig en Retsbeskyttelse overfor Forbryderne, som vi fra vor Side foreslog, idet vi nemlig vilde tage Recidivisterne med. Derfor kan jeg ikke forstaa denne Udtalelse; jeg vil haabe, at den højtærede Justitsminister vil sige, at disse to Sætninger beror paa en Misforstaaelse, han er kommet til at udtrykke sig unøjagtigt, og saa kan han tilføje: paa lignende Maade, som den tidligere Justitsminister ogsaa tidt kom til at udtrykke sig mindre klart. Naar den højtærede Justitsminister siger tydeligt og klart, at det ikke var hans Mening med disse to Sætninger at udtale, at Venstre og de Konserverative vilde lægge noget saadant deri, synes jeg, det er godt.

Der er ogsaa en anden Ting i den Kampagne, jeg for mit Vedkommende har fulgt med Interesse. Jeg er klar over — det er enhver, der har noget med Politik at gøre —, at Interviews er noget, som let kan blive misforstaaet. Den, der udtaler sig, kan komme til at udtale sig unøjagtigt; det kan ogsaa ske, at hans Udtalelser bliver opfattet unøjagtigt af Journalisten, uden at der behøver at ligge noget som helst ondt deri. Derfor mener jeg, at vi alle sammen skal være lidt forsigtige med Interviews, thi der kan let komme Misforstaaelser, f. Eks. derved, at Journalisten ikke har været fuldstændig inde i vedkommende Sag.

Vi husker vistnok alle, at der omkring den 20. Januar var særligt Pres paa, og jeg for mit Vedkommende følte dette Pres derved, at jeg blev inviteret til et Møde, som forskellige af Kvindesagens førende Kvinder vilde afholde i Grundtvigs Hus. Jeg kunde ikke komme til Stede, da det blev mig meddelt, at jeg kun havde 10 Minutter at udtale mig i, og i 10 Minutter kan jeg ikke udtale saa forfærdelig meget, naar jeg skal omvende en større Forsamling. Jeg mente det derfor bedst at udeblive. Men samtidig skete der ogsaa andre Ting. Vi læste f. Eks. i Pressen den Gang om forskellige Sædelighedsforbrydere, snart den ene, snart den anden Historie. Forholdet var faktisk det, at den naturlige Frygt, som vi alle har for Sædelighedsforbrydere, for vore Kvinders og Børns Skyld, blev stærkt forøget med en i Aviserne kunstig fremkaldt Frygt. Jeg erindrer saaledes, at jeg læste i forskellige Aviser om en Mand, der snart skulde løslades — det var en —, og jeg læste om en anden, som ogsaa skulde løslades, og som havde bedt om at maatte blive kastreret, hvilket blev afslaaet; det kunde man ikke. Og for det tredje læste jeg om en, der skulde kastreres, hvis Lægerne vilde. Jeg saa Historien gengivet paa tre forskellige

Maader, og det saa ud til, at det var tre Sædelighedsforbrydere, der var Tale om. I Landstinget spurgte man Fængselsdirektøren, hvordan det forholdt sig med de tre forskellige Affærer, som gik rundt i Pressen paa samme Tid, og saa viste det sig, at det var en og samme Person, det var Tordenskjolds Soldater. Sagen var blevet beskrevet paa tre forskellige Maader i Bladene, og det var blevet til tre forskellige Sædelighedsforbrydere. (Afbrydelse af Justitsministeren.) Justitsministeren har absolut ikke skrevet disse Historier, jeg refererer blot det rene Faktum. Derimod kan jeg oplyse, hvad den højtærede Justitsminister sagde om den samme Mand. Søndag den 28. Januar gik der en Redegørelse rundt i Pressen. Jeg har allerede sagt, at man altid skal læse Interviews med Forsigtighed, for der kan let foreligge Misforstaaelser. Men her var det den højtærede Justitsminister, der havde tilsagt Journalisterne til at møde hos ham, og derfor var det Interview, som gik rundt i Pressen, noget andet, og jeg tillader mig derfor at gaa ud fra, at det er autentisk. Men i hvert Tilfælde vil den højtærede Justitsminister jo nu kunne afkræfte det. Jeg for mit Vedkommende vilde være glad, hvis det blev afkræftet. Den højtærede Justitsminister fremhævede her, at der i den nærmeste Fremtid vilde foregaa et Par betænkelige Løsladelser af Sædelighedsforbrydere. Senere siges det, at Justitsministeren gentagne Gange har fremhævet det overfor Udvalget baade i Folketinget og i Landstinget. Det mest graverende Tilfælde, der har været forelagt mig, er nu ved at blive truende. Manden skal løslades i Begyndelsen af Februar Maaned, siger den højtærede Justitsminister. Den højtærede Justitsminister tog Sagen op i Efteraaret samtidig med Bernings Sag. Endvidere siger han: Tidligere har Manden bedt om at maatte blive underkastet en Operation sigtende til at uskadeliggøre ham, men dette er der ingen Hjemmel for, og denne Operation frembyder ikke en Gang Sikkerhed for, at han ikke mere er farlig.

Efter denne Indledning er Journalisterne jo blevet ganske bange for, hvordan egentlig Danmark skulde kunne bestaa, naar denne Mand blev frigivet, og de spørger bekymret, hvad der her er at foretage. Hertil siger den højtærede Justitsminister: Jeg har indhentet de fornødne Erklæringer fra Retslægeraadet og Sundhedsstyrelsen for at have Sagen fuldt oplyst den Dag, Straffetiden udløber. I Øjeblikket er der ikke nogen Grund til at være bange;